

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2020. gada septembra avīze
Nr. 9 (263)

Foto – Valda Otvare

Klusiem krītošu ābolu soļiem dārzā staigā lepns rudens. Viņam visas tiesības tādām būt, jo dobes un koki piebērti uzvijām. Varu ņemt lielo grozu un kāpt pēc āboliem. Tikpat sirsnīgi, kā es, dārzā strādā visādi putni, un tiem, tāpat kā man, patīk lielākie, krāsainākie un gatavākie āboli. Tikai man nav spārnu.

Skaidrīte

Septembris īsumā

01.09. Zinību diena
Mētrienas skolēniem
dažādās mācību iestādēs.

Ar 1. septembri
ēdināšanas pakalpojumi
Madonas novada
bērnu dārzos būs bez
maksas.

03.09. Šovasar visstiprākās
vēja brāzmas ar bargāko
pērkonu lietu.

05.09. Mētrienas mednieku
kopsapulce un sākums
lielo dzīvnieku medībām.

11.09. Mētrienas tautas
namā izrāde bērniem
„Ceļojums”.

13.09. Mētrienas tautas
namā R. Blaumaņa
Madonas Tautas teātra
Leona Brieža jubilejai veltīts
Dzejas uzvedums „No
kurienes nāk dzejnieks”.

13.09. Piemiņas liepas
stādīšana Leonam Briedim.

13.09. Vilku nošauj
Krišjānis Rozītis.

20.09. Autoekspedīcija
Mētrienā.

27.09. Svecīšu vakars
Mētrienas kapos Ļaudonā.

Līdz 11. septembrim
izsludināta pieteikšanās
uz pārvaldes vadītāja
Praulienas un Mētrienas
pagastos amatu.

Siltākais mēnesis kopš
1934. gada. Gaisa
temperatūra pārsniedza 25
grādus.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

Aizritējuši pagasta svētki

PAGASTĀ

Aizritējuši ir Mētrienas pagasta svētki! Pilna diena ar dažādām aktivitātēm un krāsainiem piedzīvojumiem. Godam nosvinēta Mētrienas vārda 95. gadu jubileja. Neskatoties uz sliktajiem laika apstākļiem, visas plānotās aktivitātes notika. Priecē arī, ka skatītāji un interesenti nesa- bijās un cītīgi visu apmeklēja.

Sākām agri. Bibliotēkas telpās no rīta pulcējās dāmas, lai izgatavotu savu galvas rotu – diadēmu. Pie mums ciemos bija atbraukusi Vineta Stūre, kura pasnie- dza meistarklasi šī skaistā matu aksesu- āra darināšanā. Tiesa, lai šīs nodarbības norisinātos kvalitatīvi, lūdzām dalībnieces iepriekš pieteikties, jo aktivitātei vietu skaits bija ierobežots. Kad sapucējāmies un rotas bija gatavas, devāmies tālāk uz tautas namu.

Tautas namā atklājām Ingunas Krolles veidoto seno fotogrāfiju izstādi „Mētrienas albums”. Izstādei materiālus sākām apkopot jau pirms trim gadiem, lūdzot iedzīvotājus dalīties ar savu foto- grāfiju krājumiem. Sākuma uzstādījums bija veidot šo izstādi uz Latvijas simtgadi. Tas, diemžēl, neizdevās. Iespējams, ka iedzīvotājos kāda bailu sajūta vai neziņa valdīja par rezultātu, kādu vēlamies sas- niegt, šādas fotogrāfijas jautājot.

Lai nu kā, cienot tos cilvēkus, kuri atsaucās, uzdrīkstējās un nebaidījās uz mirkli aizdot fotogrāfijas, lai tās ieskenē- tu, šo izstādi radījām. Fotogrāfijas tika apstrādātas un pašreiz rotā tautas nama sienas.

Tie, kuri nevarēja būt klāt atklāša- nā, izstādi, iepriekš piesakoties (mob: 20021220), var aplūkot līdz šā gada be- igām.

No izstādes tautas namā uz estrādi, kur mūs sagaida valdzinošas saksofona spēles skaņas Elmāra Rudziša izpildīju- mā.

Beidzoties šā gada sākuma ierobe- žojumiem, bet lielajai neziņai joprojām esot mūsu apziņā, es aicināju iedzīvotājus sanākt kopā, būt radošiem. Lai veicinātu pozitīvas emocijas un uz brīdi aizmirstu pasaulē notiekošās problēmas. Un izrā- dās, mēs visi varam būt mākslinieki, tēl- nieki un arhitekti. Jo tie, kuri atsaucās šīs izstādes radīšanā, ir lieliski. Ar lepnumu sirdī varu uzslavēt šīs puses cilvēkus, jo radītie darbi ir brīnišķīgi. Tie ir atdzīvinā- juši parku, un jau tagad varu teikt, ka arī mūsu pagasta ciemiņiem šī vieta ir kļuvu- si par pastaigas un intereses vērtu.

Izstādes „Manas pēdas Mētrienā” atklāšanā teicām paldies vides objektu

Vizma Krasta iesaistās dekora aušanā.

Šautriņas met bijusi pagasta sporta darba organizatore Līga Pastare.

Andris Jaško.

Padomāts arī par vēdera priekiem.

Ingunas Krolles-Irbes izstādes atklāšana tautas namā.

Svētkos uzrunā Madonas novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs.

veidotājiem – SIA „Mitthus”, Lindai Ozoliņai, Lilitai Mālniecei, Baibai Kramai un Diānai Aumeisterei. Dārtai un Madei Macijevskām, kā arī Mētrienas tautas nama pašdarbnieku SDK „Mētra”, DDG „Saulgriezes” un VPDK „Meteņi” kolektīvu pārstāvjiem.

Pie katra no darbiem ir izvietotas informatīvās plāksnes ar darba anotāciju. Ikviens interesents, kurš nepaspēja būt klāt, tiek aicināts Odzienas muižas parku apmeklēt un apskatīt paveiktos darbus.

Mazākajiem Mētrienas iedzīvotājiem kultūras programmā bija kino seanss. Tautas namā pa seniem, seniem laikiem – atkal rādīja kino! Bērniem – Animācijas Brigādes filmiņas.

Pieaugušajiem vakarā bija paredzēts kino seanss brīvā dabā – birzītē, taču laika apstākļi mums to prieku liedza un V. Kairiša filmu „Pilsēta pie upes” skatījāmies tautas nama telpās. Šo filmu izvēlējamies, jo tur atainots stāsts par notikumiem pilsētā pie upes, kur sižetu emocionāli izkrāso ainas ap baltu kuģīti. Arī mēs esam ciems pie upes un pa Aivieksti reiz kursēja un Zušulīcī pietāja balts kuģītis.

Mētrienas pagasta svētku kulminācija – koncerts Ozolkalna estrādē.

Ar muzikāliem un atraktīviem priekšnesumiem koncerta apmeklētājus priecēja pašmāju pašdarbnieki un kaimiņu pagastu amatiermākslas entuziasti. Koncertu atklāja Mētrienas tautas nama pašdarbnieki VPDK „Meteņi”, SDK „Mētra” un sieviešu vokālais ansamblis „LaiKā”.

Tam sekoja Madonas novada pašvaldības priekšsēdētāja Agra Lungeviča uzruna un sveiciens mūsu pagasta iedzīvotājiem.

Svētki nav iedomājami bez ciemiņiem, tālab kaimiņu pagastu kolektīvi skatītājiem uz dzimšanas dienu dāvanā atveda dažādus priekšnesumus. Praulienas amatieraktieri – skečus, Atašienes VPDK „Dance” un JDK „Zvirbuli” iekustināja publiku ar jautriem dančiem. Arī Barkavas pagasta DDG „Zīles” priecēja ar jestrām dejām. Pa vidu visiem arī Mētrienas tautas nama aktieru trupa „MaskaRāde” ieskicēja mūsu pagastu raksturojošas ainas. Un lietainajā dienā par sauli un prieku atgādināja DDG „Saulgriezes” ar skaisto Saulespuķu deju.

Ansamblis „LaiKā”.

Dejo „Mētra”.

Deju kolektīva „Meteņi” pārstāvji saņem balvu par vides objekta izveidi.

Tā kā paralēli kultūras aktivitātēm sporta laukumā pie skolas norisinājās tradicionālā Mētrienas sporta diena, tad ap-

balvošanas ceremoniju šogad veicām svētku koncerta laikā.

Paldies visiem pašdarbniekiem par atsaucību kā arī pateicamies ikvienam skatītājam, kurš nenobijās no lietus un atrada laiku būt klāt šajā svētku mirklī!

Nobeigumā vēlos pateikt paldies visiem par labajiem vārdiem, kas uzteica pagasta svētku dekorācijas. Kopā pagasta teritoriju rotāja gandrīz 300 metri sašūtas virtenes ar karodziņiem svētku noskaņas radīšanai. Milzīgs paldies čaklajām rokdarbniecēm Zanei Beģei-Begge, Eļīnai Macijevskai un Lilitai Podiņai par palīdzību šīs idejas īstenošanā un karodziņu izgatavošanā.

Pagasta svētkus noslēdzām ar zaļumballi. To uzticējām spēlēt grupai „Sokrāta brīvdienas”. Priecēja lielais apmeklētāju skaits. Šajā estrādē pēdējos gados tik kupli apmeklēta balle vēl nebija bijusi.

Paldies SIA „Mitthus”, īpaši Jevgēnijam Pavlovam un Andrejam Stoļarovam, par dekorāciju uzstādīšanu.

Paldies Vizmai Krastai, kura cītīgi dzīvoja līdz visiem svētku momentiem un tos iemūžināja mums par atmiņu foto formātā.

Kā arī paldies Mētrienas pagasta pārvaldes nekustamo īpašumu uzturēšanas nodaļai par skaisti sakopto pagastu visas vasaras garumā.

Cienā, Mētrienas tautas nama vadītāja
Laura Biķerniece
Vizmas Krasta foto

Dzejnieka Leona Brieža piemiņai

NOTIKUMI

Šogad tā iekrita, ka Dzejas un Tēvu dienu varējām svinēt vienā nedēļas nogalē.

Atzīmējot šos abus nozīmīgos notikumus, Mētrienā godinājām Leonu Briedi, kurš ne tikai bija mums visiem ļoti zināms novadnieks, dzejnieks, atdzejojotājs un tulkotājs, bet arī labs tētis.

Ar savu stabuli viņš cēla māju un ielika pret saules pusi logu. Ar savu stabuli viņš raka aku un stādīja tai līdzās liepas koku.

Nu viņa nav, un visi nāk man prasīt, Kur viņa stabule ir palikusi. Es pasmaidu, jo viņa mājas sētā ar baltiem ziediem liepa notvīkusi.

Šīs dzejas rindas rakstījis Leons Briedis. Un tieši tāpēc 13. septembrī pagasta centrā stādījām dzejniekam piemiņas liepu. „Varbūt tāpēc, ka viņa pirmais dzejoļu krājums, kuru viņš velta saviem vecākiem ir „Liepas koks, zalkša asins””, pastāstīja bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola, „un šī grāmata iznākšana ir pats skaistākais brīdis dzejnieka mūžā. Varbūt tāpēc, ka liepu viņš apdzied daudzus savos dzejoļos... Varbūt tāpēc, ka liepa tik skaisti zied un tik reibinoši smaržo...”. To iestā-

dīt palīdzēja arī dzejnieka dēls Adrians.

Pēc tam visus aicinājām doties uz Mētrienas tautas namu, kur kamīnzālē jau kūpēja liepziedu tēja, bet uz skatuves gaidīja R. Blaumaņa Madonas tautas teātra aktieri ar Aijas Špures režisēto dzejas

uzvedumu „No kurienes nāk dzejnieks”.

Visu svētdienu aizvadījām, atceroties dzejnieku un dāloties atmiņās par viņu, kā arī baudot viņa sarakstīto dzejas rindu burvību.

Tiem, kuri kādā no notikumiem atradās skatītāju rindās, bija tā iespēja iepazīties ar Leona Brieža jaunāko dēlu Adrianu, kurš šim notikumam par godu apciemoja Mētrienu. Ciema kukulī atvezdams daudz grāmatas gan tēta, gan arī savas sarakstītās, kā dāvinājumu mūsu bibliotēkai.

Materiālu sagatavoja

Laura Biķerniece un Solvīta Stulpiņa
Vizmas Krastas foto

Noslēgumam tuvojas Centra ielas seguma virsmas apstrāde

AKTUĀLI

Noslēgumam tuvojas Centra ielas seguma virsmas apstrāde Mētrienā. Projekta ietvaros tiek veikta Centra ielas seguma virsmas apstrāde 1,512 km garumā un 5,5 m platumā. Esošais asfaltbetona segums kopā ar pamatu tiek reciklēts (tehnoloģija, kuru izmantojot vecā asfalta kārtā tiek uzirdināta un tā tiek ieklāta atpakaļ seguma apakškārtās), noplanēts un noblētēts. Pēc tam uzklāts minerālmateriāla maisījuma izlīdzinošais slānis 5 cm biezumā un beigās veikta divkārtu virsmas apstrāde, izveidojot ceļa virsmu, kura būs komfortabla braukšanai, nepuķēs un prasīs mazāk izdevumus uzturēšanai.

Būvniecības darbus veic SIA „Oškalns”. Kopējās būvniecības darbu izmaksas – 120 144,22 eiro.

Informāciju sagatavoja:

Egils Kazakevičs,

Madonas novada pašvaldības Attīstības nodaļas sabiedrisko attiecību speciālists

Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīvā

MEDĪBAS

5. septembrī notika Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīva sapulce. Tajā apsprieda lielo mežu dzīvnieku aļņu un briežu medību kārtību. Valdes priekšsēdētājs Jānis Trops ziņoja par atšaušanas limitiem. Kolektīvs nolēma kopīgas individuālās medības izdarīt sestdienas rītos un vakaros, svētdienas rītos un trešdienas vakaros. Kolektīvs arī nolēma, ka no 15. līdz 30. septembrim staltbriežu bulļi un aļņu bulļi ir medījami katru dienu, sadalot medījumu visiem kolektīva biedriem.

Šo izdevību izmantoja Ilgonis Mālnieks, kurš pieveica aļņu bulli 11. septembrī. Šajā divu nedēļu posmā vēl vienu briežu bulli kopīgi nomedīja Mareks Platačs un Uģis Irbe.

27. septembra rītā no sava medību torņa Zaļļaukos alni ar pieciem žuburiem nomedīja Juris Jefimovs.

Lielākās mežacūkas septembrī krita pēc Kaspara Rozīša un Jura Jefimova šāvieniem.

Plēsīgo zvēru samazināšanu kolektīva robežās turpina Rozīšu ģimene. 13. septembrī Islienā vilku nošāva Krišjānis Rozītis.

Septembra lielāko zivi līdaku noķēra Ivars Bogdanovs.

Ilmārs Grudulis

Foto no mednieku un makšķernieku personīgajiem arhīviem

Krišjāņa Rozīša nošautais vilks.

Ilgonis Mālnieks ar nomedīto briedi.

Jura Jefimova alnis.

Uģa Irbes un Mareka Platača briedis.

Kaspara Rozīša nomedītā mežacūka.

Ivara Bogdanova Aiviekstes līdaka – 74 cm.

Gatavojoties finālspēlēm

SPORTS

3. oktobrī notiks Madonas novada volejbola čempionāta finālspēles sievietes un vīriešu komandām.

Visu septembra mēnesi notika intensīvi treniņi. Kā visu vasaru, tā arī septembrī treniņspēles visa vecuma grupām

notika piektdienas vakaros.

4. septembrī jauniešu komanda spēlēja pret Ļaudonas un Mētrienas vīriem. Vienu spēli uzvarēja jaunieši, bet trijās spēlēs pārāki bija pieaugušie. Centīgākie treniņu apmeklētāji skolas sporta zālē bija Renārs Ivāns, Artūrs Mālnieks, Salvis Krauklis, Rinalds Ilgsalietis, Imants Čulkovs, Rihards Treknais, Vineta Čulkova,

Samanta Kraukle, Anniņa Ivāna un Dmitrijevu ģimene – Līga, Sofija, Izabella un Ernests. Treniņos piedalījās vairāki jaunieši no Ļaudonas un meitenes no Barkavas. Arturs Fridrihsons un brāji Seržāni trenējās Madonā, bet Armands Grudulis Vecumniekos.

Ilmārs Grudulis

Mētrienas pagasta sporta svētki – 2020

Šogad Mētrienas pagasta sporta svētkus svinējām divas dienas. Pirmos startus aizvadot jau 28. augusta vakarā – tradicionālo „Skrējienu apkārt Mētrienai”, bērnu skrējienus (500 m un 1 km) un zoles turnīru, un turpinot aktivitātes arī nākošajā dienā.

29. augusta rītā pirmie „cīņā” devās volejbolisti. Un tad jau starti tika doti arī citām aktivitātēm. Sporta svētku apmeklētāju iecienītākās bija „Šķiratlons” (mazu priekšmetu šķirošana pa krāsām), „Piec-Ciņa” (basketbola soda metieni, sitieni futbola vārdos, šautriņas, lecamaukla un zābaka mešana) un sportiskās aktivitātes

bērniem, kur bērniem vecāku vadībā bija iespēja veikt dažādus sportiskus uzdevumus. Sportistiem neierastākā aktivitāte – „Ātradišana”. Bet par lielu pārsteigumu, no šī pārbaudījuma nenobijās arī vīrieši.

Draudzības spēli aizvadīja Mētrienas futbolisti.

Stacija „Rulona velšana” aicināja komandas (piecu cilvēku sastāvā, no tiem vismaz viena sieviete) velt rulonu uz ātrumu noteiktu distanci, ar nosacījumiem, ka sieviete (meitene) atrodas uz rulona un pulksteņa laiks tiek apturēts tikai tad, kad visi dalībnieki un rulons ir aiz finiša līnijas. Te nu bija iespēja izpausties stratēģijā.

Īpašs paldies visiem palīgiem: Sintijai Kaminskai, Rūtai Ruzaiķei, Izabellai Dmitrijevai, Vinetai Čulkovai, Sofijai Dmitrijevai, Samantai Krauklei, Annijai Ivānei, Danielai Komarovai, Esmeraldai Auziņai, Naurim Spīčam, Kristiānai Spīčai, Ivitai Freijai, Uģim Sniedzem, Aigai Freijai, Jānim Tropam, Lienei Gludānei, Enijai Amatai, Adriānai Ozoliņai, Jolantai un Jānim Freijiem.

Lauma Freija,
sporta darba organizatore

Mētrienas pagasta sporta svētku 2020 rezultāti

Izaicinājums – Esi aktīvs!

1. Kristīne Baufale (909 km un 400 m)
2. Madara Kļaviņa (600 km un 470 m)
3. Elvijs Ošs (593 km un 740 m)

Skrējiens apkārt Mētrienai

Meitenes 2004. g. un jaunākas:

1. Alise Miteniece
2. Loreta Mincāne
3. Evelīna Mincāne

Sievietes 1975. – 2004. g

1. Elīna Macijevska
2. Zane Beģe-Begge

Vīrieši 1975. – 2004. g

1. Aivis Mitenieks
2. Norberts Aleknavičs

Vīrieši 1974. g. un vecāki

1. Jānis Tropis

500 m skrējiens (2013. g. un jaunākiem)

Zēni

1. Edvards Dmitrijevs
2. Jānis Freijs
3. Mikus Mitenieks

1 km skrējiens (2004. – 2012. g)

Meitenes

1. Alise Miteniece
2. Evelīna Mincāne
3. Made Emīlija Macijevska

Zēni

1. Endijs Butulis
2. Miķelis Rudačenko
3. Mikus Mitenieks

Volejbola turnīrs

1. Mētrienas – Artūrs Fridrihsons, Kaspars Fridrihsons, Armands Grudulis, Norberts Aleknavičs, Andrejs Dombrovskis, Aleksandrs Šrubs.

2. Vairogi – Mareks Ruzaiķis, Jurijs Naumovs, Dmitrijs Mitlaševičs, Vitālijs Bogdanovs, Viktors Kudrjašovs, Raitis Vjakse, Līga Dmitrijeva-Veikšāne.

3. Ļaudonas vidusskola – Ralfs Gur-

skis, Uvis Kapturs, Markuss Gābers, Lauris Baranovs, Rovens Mišķinis, Sergejs Plaunovs, Kristers Kuprans.

Piec-Ciņa

2013. g. un jaunāki

Meitenes:

1. Emīlija Fridrihsone
2. Marta Rudačenko
3. Nita Grudule

Zēni:

1. Jānis Freijs
2. Edvards Dmitrijevs
3. Toms Jaško

2004. – 2012. g.

Meitenes:

1. Enija Amata
2. Adriāna Ozoliņa
3. Emīlija Lindāne

Zēni:

1. Emīls Amats

2. Rihards Jefimovs
3. Mikus Amats

2003. g. un vecāki**Sievietes:**

1. Liene Glaudāne
2. Kristīne Mutore
3. Ina Bergvalde

Vīrieši:

1. Brajens Semjonovs
2. Jānis Trops
3. Nauris Kaufelds

Dambrete

1. Armīns Kaminskis
2. Andris Vītols
3. Jānis Trops

Ātradišana

1. Elīna Macijevska
2. Evita Krasta
3. Laila Kalniņa

Šķiratons

1. Kristīne Mutore
2. Zinta Jefimova
3. Alise Jakubjaņeca

Noķer balonu, ja vari!

1. Zinta Jefimova, Ralfs Jefimovs, Ivars Rudačenko, Andrejs Stoļarovs.
2. Emīls Amats, Mikus Amats, Sandis Kaminskis, Edijs Mutors.
3. Jānis Freijs, Endijs Butulis, Miķelis Rudačenko, Rodrigo Jefimovs.

Rulona veļšana

1. Made Macijevska, Lauris Baranovs, Sergejs Plaunovs, Uvis Niks Kapturns, Markuss Gābers.
2. Sandis Kaminskis, Mikus Amats, Adriāna Ozoliņa, Edijs Mutors, Nauris Spīčs.
3. Arita Mincāne, Andris Mincāns, Dace Baļčūna, Laila Kalniņa, Armīns Kaminskis.

Vai Tev ir krampis?**Sievietes:**

1. Adriāna Ozoliņa
2. Diāna Nemirskā
3. Laila Kalniņa

Vīrieši:

1. Armīns Kaminskis
2. Andris Mincāns
3. Kristiāns Ratkuns

Lauma Freija,
sporta darba organizatore
Vizmas Krastas foto

Vadītāju spēlē 2. vieta Valdim Brokam.

Esi aktīvs!

28. augustā plkst. 23.59 noslēdzās augusta mēneša izaicinājums „Esi aktīvs” un krāj kilometrus. Kopā izaicinājumā piedalījās 17 dalībnieki.

Uzdevums bija sakrāt pēc iespējas vairāk kilometrus ejot, nūjojot, skrienot, skrītuļojot vai braucot ar velosipēdu, izmantojot mobilo aplikāciju ENDOMONDO.”

Tā nu 1. vietā – Kristīne Baufale (909 km un 400 m), 2. vietā Madara Kļaviņa

(600 km un 470 m) un 3. vietā Elvijs Ošs (593 km un 740 m).

Paldies par piedalīšanos arī: Lailai, Artai un Haraldam Iesalniekiem, Aivim Miteniekam, Jānim Mālniekam, Helēnai Ravinskai, Kristīnei Vičai, Ģirtam Prikulim, Zanei Beģei-Beggei, Vītai Zepai, Aman-dai Griņai, Egītai Ošai, Kristiānai Āboliņai un Ričardam Strogovam.

Sporta darba organizatore
Lauma Freija

Madonas novada pašvaldības darbinieku sporta spēles – 2020

Mētrienas pagasta komanda.

22. augustā Madonas novada pašvaldību darbinieki ar savām ģimenēm aizvadīja brīnišķīgu, aktīvu, izaicinājumiem bagātu dienu sporta spēlēs Praulienas pagastā. Bija ieradusās visas 13 pagasta pārvalžu un novada domes administrācijas komandas.

Mētrienas komandu pārstāvēja: Laura Biķerniece, Andrejs Stoļarovs un dēliņš Raivo, Silva un Artūrs Fridrihsoni ar bērniem Emīliju un Rihardu, Daiga un Lilita Podiņas, Līga Pastare, Lelde Grudule, Viktors un Norberts Aleknaviči, Inga, Valdis un Jorens

Broki, Freiju ģimene – Ivita, Jānis, Jānis (juniors), Juliāns un Olafs.

Mētrieniešiem veiksmīgi starti. Kopvērtējumā: 2. vieta sporta spēlēs. Makšķerēšanā – 2. vieta (Viktors Aleknavičs), jautrības stafetē – 3. vieta (Lilita Podiņa, Inga Broka, Valdis Broks, Jānis Freijs), šautriņās – 2. vieta (Daiga Podiņa, Jānis Freijs), sporta darba organizatoru cīņā – 1. vieta (Lauma Freija) un vadītāju cīņā – 2. vieta (Valdis Broks).

Kopvērtējumā: 1. vieta – Vestienai, 2. vieta – Mētrienai, 3. vieta – www.madona.lv, 4. vieta – Ošupei, 5. vieta – Liezērei un 6. vieta – Sarkaņiem.

2021. gadā sporta spēļu norises vieta – Dzelzava.

Lauma Freija,
sporta darba organizators
Foto no Laumas Freijas personīgā arhīva

Autoekspedīcija Mētrienā

Šovasar jebkuram interesentam bija iespēja iepazīt Mētrienu, kā saka, no „A līdz Z”. Aktivitāte gan tiem, kuri labprāt pārvietojas ar velosipēdu, gan tiem, kuri dod priekšroku četritenim.

Madonas novada pašvaldības tūrisma organizatores Sanitas Somas organizētā Mētrienas iepazīšana notika divos posmos. Pirmo loku izbraucām pa mazākiem un lielākiem Mētrienas ceļiem jūlijā ar velosipēdu. Bet 20. septembrī devāmies tūrē jau ar automašīnām, kad varējām veikt lielāku attālumu un ciemoties pie darbīgajiem Mētrienas ļaudīm arī tālākajos pagasta stūros.

Rītu sākām ar pulcēšanos uz Mūrnieku tilta. Kopā iepazīt Mētrienu ieradās 23 automašīnas kopā atvedot vairāk nekā 60 ekskursantus. Dienu sākām ar dolomīta karjera „Līcīši” apmeklēšanu, kur saimnieko Valdis Broks. Viņš pastāstīja par atradnes izveidi, iežu veidošanās apstākļiem un tehnoloģisko procesu šo iežu iegūšanā.

Pēc maza ieskata ģeoloģijā devāmies tālāk uz SIA „Mitthus” koka karkasa māju ražošanas cehu. Tur mūs sagaidīja Aivis Mitenieks ar stāstu par uzņēmuma izveides vēsturi un koka māju ražošanu. Iepazināmies ar paveiktajiem darbiem pašu mājās un Zviedrijā.

Tā kā ekspedīcijas dalībnieki bija no Madonas novada un pat Varakļāniem, tad neiztikām bez paša Mētrienas centra apskates. Izstaigājām loku pa centra ielām, pastāstījām par sava pagasta vēsturi un iepazīstinājām ar šī pagasta nozīmīgajiem cilvēkiem.

Līdzpaņemtās pusdienu maizītes baudījām plašajā „Lejas Ozolu” sporta un atpūtas bāzes teritorijā. Tur mūs sagaidīja saimnieks Rolands Družoks. Uzzinājām par viņa aizraušanos un sirdslietu – karatē sportu. Kā arī par plašu atpazīstamību ieguvušo sporta nometņu norises vietu.

Atbraukušos tālāk aizvedām uz Odzianas ezera piekrasti, kur devāmies nelielā pastaigā, rādot vēstures liecības par Ļaudonas – Odzianas muižu, jaunizveidoto vides objektu parku, kā arī stāstot Odzianas ezera velna leģendu.

Dienas noslēgumā apciemojām divas pazīstamas ģimenes. Sākumā mūs ceļš aizveda uz podnieku Eināra un Baibas Dumpju mājām. Einārs iepazīstināja ar podnieka arodu, parādīja podniecības vēstures ekspozīciju, iepazīstināja ar saviem un Baibas Dumpes darbiem. Brīvnieku sētā bez keramikas savu vietu ir atradusi sena klētiņa ar iekārtotu smēdi un tā laika darbarīkiem, kuru ar lielu interesi arī apskatīja mūsu ekspedīcijas dalībnieki.

Pie V. Broka.

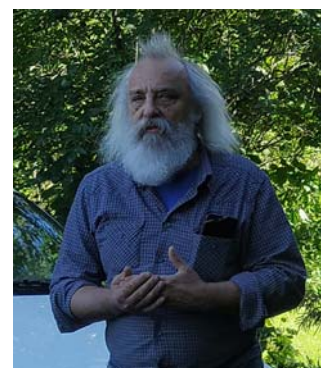

Pie brāļiem Miteniekiem.

Mākslinieku Krollju mājas pagalmā.

Pēdējā dienas pietura bija mākslinieku Krollju vasaras māja. Šī bija vienreizēja iespēja vaigā skatīt un satikt četrus šīs ģimenes pārstāvjus. Gunāru un Izabellu Krollus, viņu meitu Ingunu un mazmeitu Madaru. Redzējām daļu no Izabellas Krollas darbiem, kā arī dzirdējām mākslinieku

Pie podniekiem Dumpjiem.

stāstu par savas daiļrades gājumu.

Laika apstākļi mūs lutināja, visu dienu ekspedīcijas dalībniekus pavadīja saules stari un lielisks noskaņojums.

Tūristus pavadīja un apskatu sagatavoja **Laura Biķerniece Sanitas Somas foto**

Pašvaldība skaidro

AKTUĀLI

Ar 1. septembri ēdināšanas pakalpojums bērnu mēdāros būs bez maksas

30. jūlija Madonas novada pašvaldības domes sēdē ar mērķi atbalstīt ģimenes ar bērniem, deputāti nobalsoja par priekšlikumu piešķirt atlaidi 100% apmērā maksai par ēdināšanas pakalpojumiem pirmsskolas izglītības iestāžu un izglītības grupu izglītojamiem un 100% atlaidi maksai par brokastu, launaga un vakariņu sniegtajiem pakalpojumiem vispārīgā izglītībā skolēniem, nosakot, ka izglītības iestāžu vadītāji ir atbildīgi par precīzu un savlaicīgu datu sniegšanu ēdināšanas pakalpojumu maksas aprēķināšanai un atlaides piešķiršanai izglītības iestāžu izglītojamiem.

Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks Zigfrīds Gora nepieciešamību ieviest tā dēvētās brīvpusdienas arī PII audzēkņiem argumentēja ar sociālā taisnīguma principa ieviešanu.

„Ar ko atšķiras PII bērni no skolas vecuma bērniem? Mūsu novadā ir daudz ģimeņu, kuru ienākumu līmenis pārsniedz sliekšni, kas nepieciešams mazturīgā statusa ieguvei, taču summa – 15 līdz 20 eiro mēnesī, ko izdotos brīvpusdienu gadījumā iekonomēt ģimenes budžetā, ir būtiska. Saskaņā ar 2020. gada sākumā apkopoto informāciju Madonas novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādes un pirmsskolas izglītības iestāžu grupas apmeklēja 1277 izglītojamie, taču atcerēsimies, ka novadā ir deklarēti vēl aptuveni 300 pirmsskolas vecuma bērni, kas neapmeklēja bērnu mēdārus, nereti sociālu apsvērumu dēļ. Ar šo lēmumu mēs vismaz daļu no bērnu vecākiem, kuru atvasēs pirmsskolas periodu šobrīd pavada mājās, varam motivēt izvēlēties bērnu mēdāru opciju. Šādā gadījumā runa vairs nav tikai par ēdināšanu, bet jau bērna attīstību – izglītību un socializāciju,” uzsvēra Zigfrīds Gora.

To, ka atlaides piešķiršana 100% apmērā maksai par ēdināšanas pakalpojumiem PII un izglītības grupu izglītojamiem var būt liels atspazs daudz ģimeņu budžetos akcentēja arī Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs.

„Izvirzot novada prioritātes, pirms dažiem gadiem atbalstu centrējām uzņēmējdarbības attīstībai. Šajā jomā ir daudz paveikts, gan sakārtojot infrastruktūru, gan sniedzot grantus. Darbs šajā virzienā noteikti neapstāsies, taču šobrīd mums skats jāvērs uz sociālo politiku. Ja man jānosauc nozīmīgākā problēma kopš novada pastāvēšanas, tad pirmo vietu

ieņem demogrāfija – iedzīvotāju skaita kritums, kas negatīvi atsaucas uz teju visām jomām, kas skar pašvaldību. Mums nav nacionāla līmeņa atbalsta instrumentu, kas ļauj palīdzēt ģimenēm ar bērniem un stimulēt dzimstības pieaugumu. Tas, ko varam darīt, ir ar šāda veida domes lēmumiem sniegt reālu, sajūtamu atbalstu iedzīvotājiem. Tas mums ir pa spēkam. Uz šo soli daļēji vedināja arī COVID-19 raisītā ārkārtējās situācijas izsludināšana valstī. Šajā laika posmā izjutām, cik daudzām ģimenēm izšķirīgs un nozīmīgs bija pašvaldības atbalsts, sedzot ēdināšanas izdevumus attālinātā mācību procesa laikā. Mūsu uzdevums ir arī turpmāk sniegt atbalstu iedzīvotāju grupām, kurām tas tik ļoti nepieciešams,” atbalstīt lēmumu nozīmīgo domes sēdē kolēģus aicināja Agris Lungevičs.

Domes priekšsēdētājs uzsvēra, ka šāds lēmums ilgtermiņā var atstāt pozitīvu ietekmi ne tikai uz bērnu vecāku mačiem.

„Kad pirms vairākiem gadiem lēmām par bezmaksas ēdināšanu izglītības iestādēs, Madonas novada pašvaldības bilance savstarpējos norēķinos par izglītības iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem bija negatīva – citu novadu izglītības iestādēs mācījās par 120 Madonas novadā deklarētajiem skolēniem vairāk nekā Madonas novada skolās citos novados deklarētie bērni. Jau pēc pāris gadiem šī bilance bija +80 skolēni par labu Madonas novadam. Brīvpusdienu nodrošināšana pašvaldībai izmaksāja aptuveni 200 000 eiro gadā, taču pedagogu algās un savstarpējos norēķinos tika iegūti aptuveni 300 000 eiro gadā. Šajā laikā arī valdība, iespējams, sekojot Madonas piemēram, soli pa solim gāja uz priekšu gadu no gada palielinot atbalstu skolēnu brīvpusdienām, kas samazināja pašvaldībai šī lēmuma finansiālo slogu. Esmu pārliecināts, ka arī lēmumam par 100% atlaides piešķiršanu PII izglītojamo ēdināšanai mēs panāksim līdzīgu pozitīvu efektu, kas atsvērs izdevumu apjomu (aptuveni 50 000 eiro 2020. gadā), kas nepieciešams atlaides piešķiršanai. Nākamajā gadā šai aktivitātei plānots novirzīt aptuveni 150 000 eiro, kā arī būs nepieciešami papildu 50 000 eiro, lai brīvpusdienas nodrošinātu arī tiem izglītojamiem, kas mācās kaimiņos – Cesvainēs, Lubānās un Ērgļu novados, kuri, realizējot administratīvi teritoriālo reformu, nākamajā gadā iekļausies Madonas novadā,” piebilda Agris Lungevičs.

Arī domes deputāts Andrejs Ceļapītērs, atbalstot iecerī, kuru Madonas novads pirms 10 gadiem uzsāka kā viens no pirmajiem valstī, aicināja kolēģus jau laikus apzināt, cik lielu finansiālo slogu uz

pašvaldības budžetu raisīs gan atlaides piešķiršana ēdināšanai, gan citu sociālā atbalsta pasākumu nodrošināšana, ievērtējot administratīvi teritoriālās reformas raisītās izmaiņas.

Lēmumam par brīvpusdienām domes deputātu vidū bija teju vienprātīgs atbalsts. Diskusijas raisīja vien jautājums par regulējumu, kā panākt, lai audzēkņu vecāki paziņo par to, ka bērni atsakās no brīvpusdienām, kā arī godprātīgi laicīgi informē par neierašanos PII vai izglītības iestādē, kas ļautu izvairīties no situācijām, kad tiek pagatavotas liekas ēdiena porcijas. Svarīgs priekšnoteikums ēdināšanas izdevumu uzskaitē un atlaides piešķiršanai ir precīza un savlaicīga izglītojamo, kuriem sniegta ēdināšanas pakalpojums, uzskaitē.

Diskusijās radās arī aicinājums pievērst pastiprinātu uzmanību pirmsskolas vecuma bērnu veselībai. Madonas novada Sociālā dienesta vadītājs Gundars Riekstiņš uzsvēra, ka sabalansēta, pareiza uztura nodrošināšana vecumā, kad noris cilvēka attīstībai būtiskākie procesi, ir vērtīgākais ieguldījums, ko pašvaldība, domājot par savu iedzīvotāju, var sniegt.

Jāatgādina, ka saskaņā ar domes pirms 8 gadiem apstiprināto kārtību, kādā piešķir un izlieto pašvaldības budžetā paredzētos līdzekļus Madonas novada pašvaldības izglītības iestāžu izglītojamo ēdināšanas pakalpojumu sniegšanai, pašvaldība piešķir budžeta līdzekļus 0,57 eiro dienā produktu iegādei vienam izglītojamajam pēc faktiskā pirmsskolas izglītības iestādes vai grupas apmeklējuma un 0,71 eiro dienā produktu iegādei vienam izglītojamajam pusdienām pēc faktiskā vispārīgā izglītojošās skolas apmeklējuma.

Līdz 30. jūlija domes lēmumam Madonas novada pašvaldība bija noteikusi 100% atlaidi vispārīgā izglītībā skolēniem maksai par ēdināšanas pakalpojumiem, kur maksu par ēdināšanas pakalpojumiem sedz pašvaldība. Turpretī pirmsskolas izglītības iestādes izglītojamo vecāki par ēdināšanu sedza maksu 0,75 eiro, savukārt atlaidi – 0,57 eiro sedza pašvaldība. Pašvaldības piešķirtā atlaide veido 43% no kopējās aprēķinātās ēdināšanas maksas. Dažās no pagastu pārvaldēm tiek aprēķināta maksa par brokastu, launaga un vakariņu sniegtajiem pakalpojumiem.

Maksa par ēdināšanas pakalpojuma sniegšanu pirmsskolas izglītības iestādēs, pirmsskolu grupās un vispārīgā izglītojošās iestādēs par brokastīm, launagu un vakariņām gadā ir apmēram 155 000 eiro, kas ir 0,49% no pašvaldības 2019. gada budžeta kopējiem ieņēmumiem.

Zudušie Lūmani

PA VĒSTURES TAKĀM

Šī fotogrāfija, kā nezināma, atradās Sāvienas kolekcionāra Jāņa Elmera krājumā. Īpaši neiedziļinoties, tai dots nosaukums „Mežsarga māja”, taču vērīgāk palūkojoties, ēkas pavisam neizskatās kā mežsargam piederošas. Un tad nāca apskaidrība. Tie taču ir senie Lūmani – pasta un vienlaikus arī veikala ēka, bet aiz tās, balti krāsota - krējotava! Fotogrāfijas autors un bildēšanas laiks – nezināmi. Lai viņam tiek pateicība par labu darbu, bet mēs, ņemot palīgā dokumentus, raudzīsim uzzināt ko vairāk par redzamajām ēkām.

Taču uz brīdi atkāpsimies no galvenās tēmas, lai noskaidrotu, kas Lūmani bija laikā, kad zeme piederēja muižām, bet latvieši bija dzimtļaudis. Odzianas muižas dvēseļu revīzijas ļauj pārliecināties, ka jau tās pirmajā revīzijā 1782. gadā Lūmanos uzskaitīti 13 iedzīvotāji – 5 vīrieši un 8 sievietes, viņu vidū, piemēram, Pēteris 68 gadus vecs, Dārte – 59 gadus veca. Nākamās revīzijas turpinājās 1795., 1811., 1816., 1826. un citos gados, līdz Lūmani tika „privatizēti” no latviešu zemnieku kārtas. Tas notika 1874. gada 25.

martā, kad Odzianas muižas īpašnieks (lielskungs) Eduards fon Klots pārdeva, bet Odzienai piederīgais Andrievs Zvaigzne nopirka zemnieku māju „Luhman Nr. 50 un Nr. 51” (27 dālderī un 69 graši vērtā zeme, kas vēlāk atbilda 118 ha) par 4600 sudraba rubļiem. Pirkšanas – pārdošanas līgumā ir daudzi punkti, kas izdevīgi muižniekam. Vienā no tiem norādīts, ka saimniecībā jābūt vismaz 4 zirgiem, 15 liellopiem un 30 pūriem vasarāju sēklas „no labas būšanas”. Lūmanu māja „pircējam top iedota 1874. gada 8. aprīlī, un no šīs dienas māja pircējam pieder par dzimtu”. Māju izmaksāt nācās pakāpeniski caur Vidzemes muižnieku kredītbanku daudzu gadu garumā. Kāda tolaik bija naudas vērtība? Piemēram, 1900. gadā viena govys maksāja 25 rubļus, bet viena aita – 2 rubļus. Bezzemnieka ilgas pēc zemes aprakstījis Jānis Purapuķe romānā „Savs kaktiņš, savs stūrītis

zemes”: - visi tevi stumda un gumda, priekš visiem tev jāklanās un jālokās. Bet ir tev pašam savs kaktiņš - neviens tevi netramdīs, neviens tev pakaļ neskatīsies. Viss, ko pie tā pieliksi, būs tev, taviem bērniem un bērnu bērniem.... Nauda ir sniegs: uznāk karsta saule – izkūst, atpakaļ nepaliek ne bijuma. Zeme - tā nekūst un neizput. Zeme ir svētības krātuve...”

Kas ir zināms par Lūmanu saimnieku Andrievu Zvaigzni? Viņa tēvs Andrejs Jura dēls (dzimis 1805. g.) nācis no L. – Odzianas Vintiešu mājām. Andrievs piedzima 1838. gada 2. aprīlī, vēlāk par sievu apņēmis Annu Eglīti (dzimusi 1844. g. 25. aprīlī). Vinu ģimenē piedzima meita Jūlija (dz. 1864. g.) un dēls Noass (dz. 1872. g.). Atraitne Anna Zvaigzne 1905. g. martā Lūmanu Nr. 50 saimniecību dāvina meitai Jūlijai, kura tagad ir precējusies ar iegātni no Sāvienas pagasta Andreju Miķelsonu un kuriem ir pasaulē nākuši bērni – Hugo Nikolajs (dz. 1893. g.), Zelma Antonija (dz. 1896. g.) un Arvīds Teobalds (dz. 1901. g.). Manuprāt, uzvārds Miķelsons ir latviskāks nekā Mihelsons, tāpēc arī šeit tiek lietots pirmais variants. Saimniecību Lūmani Nr. 51 no mātes Annas saņem Noass Zvaigzne (dz. 1872. g.). Katrai no Lūmanu saimnie-

cībām ir vienāda zemes kopplatība – 59 hektāri. Noasa māja 1937. gadā tiek pārdevta par Kalnaļumaniem, lai tām nebūtu vienādi nosaukumi. Savā laikā Noasa Zvaigznes māja nodega, tika uzcelta jauna, daudz lielāka. No 1950. gada tajā atvēra četrgadīgo pamatskolu, darbojās ciema klubs. Kad administratīvi teritoriālās reformas rezultātā visas saimnieciskās un sabiedriskās aktivitātes izbeidzās, ēkā uz dzīvi ap 1966. gadu apmetās pensionēts dakteris ar sievu. Mainījās mājas nosaukums – tagad „Čiekuriņi”. Pie viena par vietvārdiem. Šodien raksta un runā „Lūmāni”. Es pieturos pie rakstības, kādi ir sākotnējos dokumentos „Lūmani” (Luhman). Pagastā vēl ir māju vārdi „Limani” (dialektā – Limeri), „Šūmani”. Vispār cilvēki vadās pēc tā, kā ir ērtāk izrunāt vienu vai otru vārdu, un pašvaldību ierēdņi šo izrunu iekļauj dokumentos. 1920. gada 3. jūlijā Rīgas slimnīcā nomira Lūmanu Nr. 50 saimniece Jūlija Miķelsone. Viņas vīrs Andrejs Miķelsons (dz. 1863. g.) kļuvis atraitnis un kopā ar bērniem Hugo, Zeltu un Arvīdu tiek ieskatīti par Lūmanu mājas mantiniekiem. Zelma ap 1928. gadu apprecas ar Jāni Blomu un pāriet dzīvot uz Barkavas pagasta Mālsalas ciema „Indrāniem”. Dokumentos rakstīts, ka no turienes viņi 1941. g. 16. jūnijā izsūtīti uz Padomju Krieviju.

Jāpiebilst, ka Arvīds Miķelsons ar sievu un dēlu arī piedzīvoja izsūtījumu uz plašo Krievzemi, tikai nākamajā deportācijā – 1949. gada 25. martā. Vienīgi Lāčplēša Kara Ordeņa kavalieris un cīnītājs Latviešu leģionā Hugo Miķelsons pēc Otrā pasaules kara paglābās Anglijā (miris 1960. g. 3. oktobrī). No minētajiem četriem mantiniekiem par saimnieku Lūmanu Nr. 50 mājā kļuva Hugo Miķelsons, kurš brālim Arvīdam un māsai Zelmāi 1928. gadā izmaksāja mantojuma daļu – Ls 12000. 1920. gadu sākumā Hugo bija sabiedriski ļoti aktīvs – 9. Madonas aizsargu pulka 2. bataljona komandieris, Mētrienas pagasta aizsargu nodaļas priekšnieks, vācu laikā, līdz iesaukumam leģionā, pildīja pagasta vecākā pienākumus. Jāpiezīmē, ka Hugo nebija kadru virsnieks (jo nav mācījies karaskolā), bet kaujas virsnieks, kas no grāmatveža Brīvības cīņu laikā ticis par kapteini. Manam tēvam Jūlijam Apsītim Hugo stāstīja, ka miera

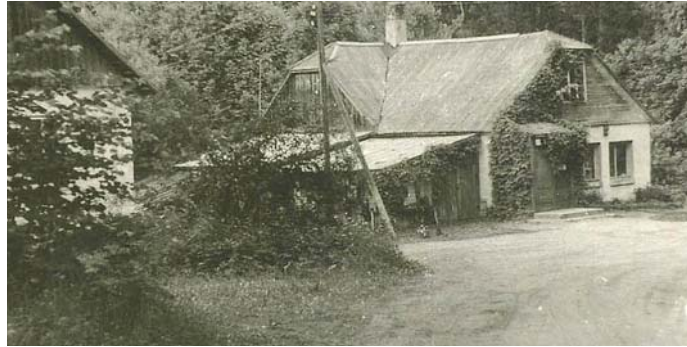
Lūmāni krējotava. Foto A. Apsītis, 1982. gads.

Lūmāni krējotava. Foto A. Apsītis, 1986. gads.

laikā viņam piedāvāts stažēties Polijas armijā. No šīs iespējas viņš atteicies, nosakot: – „Aizbraukšu kā Latvijas armijas kapteinis, bet no kursiem Polijā atgriezīšos kā leitnants...”

Tagad laiks atgriezties pie fotogrāfijas. Priekšplānā redzamo koka ēku ir cēlis Arvīds Miķelsons, un turpat viņš arī dzīvoja. 1927. gadā ēkā ierīkota telefona centrāle, pēc dažiem gadiem arī pasta. Nosaukums – Ļūmanu pasta un telefona palīgnodaļa. Tās pārzinis Arvīds Miķelsons, palīdzē – viņa sieva Alīda (dzimusi Linde). Pasta palīgnodaļa apkalpoja 313 iedzīvotājus 6 x 6 km plašā teritorijā, telefona abonentu skaits 1940. gadā – 36. Telefona centrāle darbojās no pulksten 6 rīta līdz 22 vakarā. Pasta atvērts ik dienas no pulksten 9 līdz 15, izņemot svētdienas. Palīgnodaļa padota Ļaudonas pasta un telegrāfa kantorim. Līdz 1940.

Ļūmāni veikals. Foto A. Apsītis, 1982. gads.

g. it kā bijusi arī neliela sīkpreču tirgotava. Arvīds Miķelsons savulaik ir mācījies Jelgavas lauksaimniecības vidusskolā. Pēc Otrā pasaules kara ēkā pavisam noteikti darbojās veikals un izvietojās Mētrienas ciema padomes izpildu komiteja. Ēka nodega ap 1953. – 1954. gadu. Tās vietā uzcelts jauns veikals, kura arī vairs nav. Arvīds Miķelsons mūžībā aizsaukts 1959., sieva Alīda – 1996. gadā.

Balti krāsotā ēka, protams, ir Ļūmanu

krejotava. To cēla par Mētrienas piensaimnieku sabiedrības „Pamats” līdzekļiem. Kā atcerējās bijušais tās darbinieks Arnolds Lācis (1920 – 2001) krejotavas ierīkošanā bijis ieinteresēts un aktīvi darbojies jau minētais Arvīds Miķelsons. Krejotavas darbības sākums – 1932. gads. Tā piegādāja krējumu „Pamata” pienotavai. Piecdesmitajos gados krejotava sadarbojās ar Atašienes pienotavu. Ļūmanu krejotava savu darbību izbeidza ap 1967. gadu. Tās pēdējā vadītāja bija Inta Sondore. Arī šīs ēkas, tāpat kā visu Ļūmanu, vairs nav.

Jānim Medenim dzejoļu krājumā „Telcila” (1933. g.) ir šādas rindas: – „Ik taciņš aizaudzis, stāv drupās vecais nams, Un biežās atvasēs krīt ābols būkšķēdams. Nav ceļa sendienām uz dzīvi atpakaļ”. Zudušie Ļūmani tagad skatāmi virtuāli.

Austris Apsītis

ir bērzam egle vēl tā pati zaļā, un eglei bērzs arvien vēl tīrs un balts...

KĀZU JUBILEJA

Šai mežmalā ar visu sen jau aprasts,
Bet pēkšņi skatiens paliek augšup
vērst,

Cik ilgus gadus, to pat grūti saprast,
Tie auga līdzās - eglīte un bērzs

Bij kādreiz laiks, viņš visos vējos liecās,
Bet Jaungadā bij viņai cirvja bail,
Un tomēr abi saulei pretī tiecās,
Kur galotnēs ik rītu sārti gail

Viens otram krāja pirmās putnu
dziesmas,
Viens otram prata uzticēt, ko jūt,
Viņš degot rudens ugunīgās liesmās,
Un viņa – spējot ziemā zaļa būt

Nu raupjā miza nav vairs eglei gluda,
Un bērza zaros sirmā bārda strīdz,
Bet neprasa viņš, kāpēc kļuvi ruda,
Un klusē šī, kāpēc tev zari trīc

Tie nerunā par mīlu balsī skaļā,
Tie līdzās stāv un tikai klusi šalc,
Ir bērzam egle vēl tā pati zaļā,
Un eglei bērzs arvien vēl tīrs un balts.

Piecdesmit gadus kopā kā egle un bērzs savu mūžu un mīlestību izdzīvojuši Zaiga un Andrejs Grudulī. Pie sienas

Zaiga un Andrejs pie bērza mājas pagalmā

vītīnāts dzelteno rožu pušķis, ar kuru Andrejs patīkami pārsteidzis Zaigu Zelta

kāzu rītā. „No pārsteiguma apraudājos”, stāsta Zaiga, „pa kluso ar dēliem sarunājis, lai atved puķes. Uz galda mūsu kāzu bilde...”. Kāpēc dzeltenas? „Tāpēc, ka līgavas kāzu pušķī bija dzeltenas rozes”, atbild Andrejs. Ir kaut kam jābūt, lai tik ilgus un skaistus gadus kopā nodzīvotu. „Dzīve ir dzīve – gan baltas, gan nebalts dienas”, atbild Andrejs, „ģimene, tas ir kaut kas vairāk, tagad bez sirds pārmetumiem izšķiras. Ir jāuzklausa vienam otru, jābūt pacietībai, iecietībai”. „Neviens ģimenē bez ķildām neiztiek”, uzsver Zaiga, „un bez laimes mirkļiem arī nē. Lai visiem daudz laimes mirkļu un mazāk asumu, kas duras sirdī”.

Bet viss sākās tā...

Liktenīga tikšanās. 1969. gada 3. janvārī Ķimstniekos kāzas svinēja Zaigas draudzene Inta un Miervaldis Točs. Zaiga un Andrejs tika nolūkots kā „jaunais pāris”. Tā arī aizdegās mīlestības dzirkstelīte, kas gaiši un silti gail vēl joprojām. Zaiga atceras, ka prom braucot, Andrejs lūdzis, vai nav kaut kas, ko atstāt par piemiņu. Un viņa pa mašīnas logu izmetusi smaržas pudelīti. Andrejs ilgi sniega kupenā to meklējis...

Jautāju Andrejam, kas tā bija par dzirkstelīti, kas lika mīlestībai iedegties? „Biju jauns lauku puisis, ļoti vilināja pilsēta. Un Zaiga bija pilsētniece...”, bet pilsēta aizgāja garām... Tagad to nekad nenožēloju, ka dzīvojam šeit, laukos”.

Mīlestības dzirkstelīte kvēloja arvien vairāk, un 1970. gada 15. augustā tika gredzeni mīti. Laulību ceremonija Madonā, kāzu mielasts dzimtajās lauku mājās Ļaudonas pagasta „Siliešos”. Kāzu viesu ļoti daudz. Un kā jau kāzās – neiztikt bez neparastiem atgadījumiem. Mičošana notiek bez vedējmātes... Viņu nozog, bet pakal nevienš nebrauc... Kāzu saimniecei Rasai Družekai pamaīgas „galvas sāpes” sagādāja otrās dienas jokdari... Nu kā kāzās iztikt bez skursteņa aizbāšanas? Meitene Dace izdomā, ka uz jumta tiks caur gaļas kambarīti, bet tur kāzu galdam glabājās ēdieni... Māja veca, un jokdare iekrīt kambarīti ar visiem griestiem... Bet viss beidzas labi...

Dzīve rit savu gaitu. Jaunajai ģimenei kolhoza priekšsēdētājs A. Dmitrijevs piešķir dzīvokli jaunuzceltajā „Akordu” mājā. Vēlāk „Mežrožu” mājas. Bet ir sapnis par savu māju... Iespēja tiek dota. Kādu dienu, ravējot savā iedalītajā gabaliņā, netālu no „Vintiešu” mājām, Zaiga pa radio izdzird, ka pat mājas vietu varot izvēlēties... Un viss notiek.. „Mani piesaistīja

Zaiga un Andrejs kāzu dienā.

Andreja dāvana Zaigai Zelta kāzu rītā.

bērzs”, stāsta Zaiga, „paskatījos atpakaļ pāri ceļam un tur viņš stāvēja – kalna galā”. Un tā kopš 1993. gada rudens šīs mājas Zaiga un Andrejs sauc par savējām. Te ciemojas viņu divi dēli Uldis un Andris ar ģimenēm. Te rotaļājas un lauku darbos palīdz četri mazbērni. Viņiem šeit visiem ir labi. Andrejs ir aktīvs mednieks jau kopš 1963. gada. Un vakaros, kad

viņš ir medībās, Zaiga viņu gaida mājās.

Mājas pagalmā mierīgi, rāmi un klusi šalc bērzs. Viņš sargā šo vietu no vējiem, kas rudenos klejo, vasarā dot veldzi no saules, pavasarī stiprina ar zemes spēku, bet ziemā sargā savu egli...

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Bez desmit simts

MĒNEŠA JUBILĀRI

Cilvēka mūžs ir kā Jāņu nakts, kurā vakara dziesma satiekas ar rīta ausmu. Jo tuvāk nāk dzīves novakars, jo biežāk pie cilvēka pa atmiņu ceļu pārrodas atpakaļ viņa dzīves sākuma stundas... Jo kvēlāk gribas pagriezt galvu pāri plecam un paraudzīties uz bijušo saullēktu...

10. septembrī deviņdesmit gadu jubileju svinēja Aleksis Homa. Skaists, ražens, darbīgs cilvēka mūžs. Retam lemts piedzīvot šādu jubileju. Tā ir reti dota Dieva dāvana.

Aleksis Homa dzimis 1930. gada 10. septembrī. 1936. gadā, kad ģimene no Ukrainas ieradās Latvijā, Runģu saimnieks uzaicināja Aleksi strādāt pie viņa lielajā saimniecībā. Pēc vairākiem gadiem Alekša ģimene atnāk dzīvot uz netālo Kalna skolu. Tur iepazīstas ar Duceņu saimnieku. Ar saimnieka meitu Ritu Skuruli (Ducenu) iet ganos gotiņas ganot.

Mācījies Kalna skolā. Pēc tam Gulbenē iegūst traktorista specialitāti. Visu savu mūžu strādājis kolhozā „Līdums”

Aleksejs Homs svētku dienā.

par traktoristu. Kad bija nepieciešamība arī par atslēdznieku un kurinātāju. Tā līdz pat pensijas gadiem.

Alekša mūža mīlestība ir sieva Marija. Alekss bija aizbraucis ciemos pie radiem uz Ukrainu. Marija atceras – „Mazgāju upītē veļu. Pienāca jauns svešs puisis. Mani uzrunāja, sakot, ka esmu viņam iepatikusies, vēloties ar mani iepazīties. Tā mēs ar Aleksi sadraudzējāmies. Pēc kāda laika viņš mani bildināja. Teicu – jāiet pie mani brāļiem atļauju prasīt. Brāļi bija ar mieru... Un mēs abi 1953. gada maijā braucām uz Latviju.

Latvijā iepazinās ar Alekša vecākiem, kuri tolaik dzīvoja „Dzelzpurvā” un strādāja cūku fermā. Alekss strādāja par traktoristu „Centībā”, pēc tam „Līdumā”. Es strādāju būvniecības darbus. Ar laiku pārgāju uz lauku brigādi, kur nostrādāju līdz pensijai. Atbraucot uz Latviju, centos mācīties latviešu valodu. Vārdu pa vārdam. Katru dienu. Paldies Silavam, kurš vienmēr palīdzēja, palabojā, ja vajadzēja kādu vārdu. Ar Aleksi mājās vakaros runājām latviešu valodā”.

Jubilārs svētku reizē bija kopā ar saviem mīļajiem, radiem, kaimiņiem, drau-

giem. Smaržoja dāvētie ziedi, raisījās atmiņu pavedieni, uzdzirkstīja arī pa kādai jautrības dzirkstij.

Vēlam jubilāram veselību. Mierīgus, klusus vakarus savās mājās kopā ar Mariju, vēl ilgi priecāties par austošo sauli virs koku galotnēm, par dāsno ābolu ražu dārzā, par kaimiņu un draugu apciemojumiem. Vienkārši priecāties par dzīvi, kas dota, lai dzīvotu to...

Solvita Stulpiņa

Foto no jubilāra personīgā arhīva

Sanāksme Mētrienā

JUNIEŠU CENTRĀ

24. septembrī Madonas novada jaunatnes darbinieki pulcējās metodiskajā sanāksmē, kas šoreiz notika jaunatklātajā centrā Mētrienā. Tā bija pirmā sanāksme, kurā tikās lielākā daļa jaunatnes darbinieku, pēc Covid-19 pandēmijas. Pie mums ciemos bija atbraukuši jaunatnes darbinieki no Bērzaunes, Kusas, Lazdonas, Ļaudonas, Madonas, Degumniekiem, Dzelzavas, Biksēres, Praulienas un Mārcienas. Tika apspriestas jaunākās aktualitātes, gaidāmie pasākumi un pārrunāta situācija, kas pašlaik ir valstī, saistībā ar Covid-19. Jauniešu centros viss ir kārtībā, mēs turpinām darboties. Nākamā sanāksme būs Ļaudonā, uz kuru arī es braukšu aplūkot, kā dzīvo un darbojas kaimiņu pagasta bērni un jaunieši.

Esmeralda Auziņa,
jauniešu centra vadītāja

Slaim'a veidošana

Radoši darbojoties Centriņā, ar bērniem izdomājām, ka vienu vakaru varētu veltīt mazliet ķepīgākai padarīšanai. Tā kā slaims bija ļoti populārs trends bērnu un jauniešu vidū, mums ilgi nebija jādomā, ko darīsim. Kas vispār ir slaims? Slaims ir elastīga masa, no kuras var izveidot dažādas figūriņas, pašu gatavota lieta, ar kuru spēlēties un rotaļāties. Katram bija jāsarūpē līme, un pēc pašu vēlēšanās vēl kāds vajadzīgais materiāls. Paldies par to vecākiem. Bija ļoti interesanti, kam izdevās, kam nē, kam tīrāks apģērbs, kam mazliet netīrāks, bet mierinājums bija tas, ka visiem kopā tomēr izdevās izveidot vienu lielu slaimu.

Esmeralda Auziņa,
jauniešu centra vadītāja
Foto no personīgā arhīva

Ko vēl var paspēt sagatavot ziemas krājumiem...

VIRTUVĒ

Klāt rudens. Ar savu ražību un bagātību dārzos un mežos. Un kurš gan nezina, ka šis ir laiks, kad tiek gatavoti dažādi gardi kārumi ziemai. Pagrabu plauktos rindojas burciņa pie burciņas. Šoreiz vēlreiz piedāvājam Vinetas Grudules gan pašas izdomātos, gan no citu receptēm izmēģinātos kārumus.

Vineta stāsta, ka izmanto visu, ko rudens dod, gatavo gan ziemai, gan ēdienreizēm tomātus, papriku, gurķus un citus dārzeņus, augļus un ogas. Šogad ir laba sēņu raža. Savā mājas lapā Vineta pie katras receptes pieliek klāt foto attēlu, kas uzņemts savā virtuvē, kad našķis pagatavots.

Izmēģini arī Tu! Vineta piedāvā receptes, kuras vēl par paspēt pagatavot. Lai labi garšo!

Āboli ar žāvētiem augļiem

4 l ābolu gabaliņu,
1 kg cukurs,
330 gr marmelādes cukurs,
300 ml ūdens,
200 gr žāvētu plūmju (pārgrieztu uz pusēm),
200 gr žāvētu aprikožu (sagrieztu 4 daļās),
200 gr rozīņu bez kauliņiem.

Katlīnā lej ūdeni, sagrieztus ābolus un pavāra līdz āboli sāk jukt. Tad pievieno visus žāvētos augļus, rozīnes, abus cukurus un pavāra uz mērenas uguns apmēram 5 minūtes. Karstu mikslī pilda burciņās, aizvāko un ļauj atdzist.

Cidoniju sīrups

Uz 1 l cidoniju sulas 1,5 kg. cukurs. Mehāniski spiestu cidoniju sulu karsē apmēram 10 minūtes uz vidējas uguns (no vārīšanās sākuma). Tad pievieno cukuru. Kad sāk mest burbuli, pakarsē kādu minūti. Karstu pilda sev vēlamos traukos, aizvāko un ļauj atdzist.

Ķiploku pasta ziemai

2 kg mizotu ķiploku,
500 ml olīveļļa vai vīnogu kauliņu eļļas, sāls un pipari pēc garšas.

Vineta Grudule savā virtuvē.

Stilīga lieta imunitātei, ko ziemā lieto mērcēs, zupās, uz grauzdētas maizītes – variantu ir daudz.

Izkarsē burciņas un vākus. Ķiplokus sablendē ar eļļu, sāli un pipariem viendabīgā masā. Var pievienot dažādus zaļumus pēc saviem ieskatiem. Pastu pilda burciņās, pasterizē 15 minūtes un aizvāko. Ja nevēlas pasterizēt, jāliek daudz vairāk sāls, lai glabātos.

Tomātu piedeva ar zaļumiem

4 l sagrieztu (bez miziņas) tomātu,
4 ēd. k. sāls (bez kaudzes),
8 ēd. k. cukuru (bez kaudzes),
0,5 gl olīveļļas vai augu eļļas,
Svaigi spiests ķiploks pēc garšas,
Malti melnie pipari pēc garšas,
Sakapāti zaļumi (dilles, pētersīļi, baziliks) pēc garšas.

Visas sastāvdaļas liek katlā. No uzvārīšanās brīža, uz mērenas uguns, visu karsē (ik pa brīdim apmaisot) apmēram 10–15 minūtes. Tad karstu pil-

da burciņās, aizvāko, griež otrādi uz vāciņiem un sasedz līdz pilnīgi atdzišanai.

Vai šoruden esat bijuši lūkot meža rudens veltes? Tās ir vitamīniem bagātas, aromātiskas, krāsainas, citiem vārdiem – lieliskas pusdienu galda un ziemas krājumu papildināšanai! Izmēģinām Vinetas piedāvāto sēņu kaviāru! Vēl vari paspēt!

Sēņu kaviārs

Dažādas sēnes (tīras) novāra, noskalo, nosusina. Samaļ uz rupjās gaļas maļamās mašīnas kopā ar ķiplokiem (daudzums pēc saviem ieskatiem), tad cep olīveļļā ar sāli un maltiem melniem pipariem. Karstu pilda burciņās, aizvāko un sasedz, līdz atdziest. Var izmantot gan kā pirādziņu pildījumam, gan mērcēm.

Vinetu uzrunāja **Solvita Stulpiņa**
Foto no Vinetas personīgā arhīva

Nometne noslēgusies

Nometnes dalībnieki.

PASĀKUMS

No 24. līdz 26. augustam Mētrienas tautas nama telpās norisinājās personīgās pilnveides dienas nometne „Mākslas piedzīvojumi” Madonas novada bērniem vecumā no desmit līdz piecpadsmit gadiem, mākslinieces Ingunas Krolles-Irbes vadībā.

Neliels ieskats to dienu notikumos.

Materiālu sagatavoja **Solvita Stulpiņa**
Fofo no I. Krolles-Irbes personiskā
arhīva

Kopīga tēla radīšana. Top pūķis Bobs.

Izstāde.

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKĀ

Viļa Selecka grāmatas „Disidents” galvenais varonis Ints Cālītis šī vārda būtību skaidro šādi: „Kādreiz es kategoriski protestēju pret to, ka mani sauc par disidentu. Šis vārds cēlies no angļu valodas un sākotnēji nozīmēja – atkritējs no ticības, no baznīcas. Es nekad nebiju piederējis komunisma baznīcai, tāpēc nevarēju būt tās atkritējs – disidents šī vārda sākotnējā nozīmē. (..) Taču sešdesmito gadu beigās un septiņdesmitajos gados (..) par disidentiem sāka saukt visus padomju režīma politiskos pretiniekus. Ja šo jēdzienu saprot šādā nozīmē, tad man nav nekādu iebildumu būt disidentam. (..) Es nekad neesmu cīnījies tikai pret kaut ko – pret komunismu, čeku, partiju. Es vienmēr esmu cīnījies par – par Latvijas neatkarību, brīvību, tiesībām brīvi runāt un rakstīt, pieslieties kādai reliģijai un tā tālāk. Vienmēr esmu zinājis, ko gribu sasniegt, kādi ir mani mērķi. To vidū pirmais un galvenais bija brīva un demokrātiska Latvijas valsts.” Viņš, tāpat kā grāmatas autors vēsturnieks, pedagogs, žurnālists un rakstnieks Vilis Seleckis, ir Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāts. Abi 1990. gada 4. maijā balsojuši par Latvijas neatkarību. Inta Cālīša cīņa par to sākusies daudz agrāk. Ne velti padomju režīms viņu trīsreiz sēdināja cietumā, pakļāva necilvēcīgiem apstākļiem, taču neuzveica. Pirmoreiz Ints Cālītis arestēts 1948. gadā par skolēnu pretošanās organizācijas „Lāčplēšis” dibināšanu un proklamāciju izlīmēšanu par godu Latvijas Republikas 30. gadadienai. Nepilngadīgais jaunietis piedzīvo ilgu nīkšanu un pratināšanu stūra mājā un Centrālcietumā Rīgā, tad garu ceļojumu stolipina vagonos uz apcietinājuma vietu Kolimā. 8 gadi drausmīgi smaga darba, nemitīga bada – apstākļu, ko mūsdienu cilvēkam pat grūti iedomāties, kad, turot rokā zelta tīrradni, sapņo tikai par gabaliņu maizes. Pēc atgriešanās Ints Cālītis dzīvo čekas modro acu uzraudzībā, taču cīņu par savu mērķi turpina. 1958. gadā otrais arests, tā pamatojums – kratīšanas laikā atrastais 18. novembra runas melnraksts, veci kara laika žurnāli bēniņos (vācu valodā taču!), tātad fašisma propaganda. Bet trešais arests 1983. gadā par parakstu uz 1979. gada Baltijas hartas, kurā pirmoreiz bija atklāti izvirzīta prasība atzīt Molotova-Ribentropa noziedzīgo līgumu par spēkā neesošu. Grāmatā bieži skan Inta Cālīša balss – viņa paša stāstījums par piere-

dzēto un piedzīvoto, tāpat arī viņa dzīvesbiedres Ināras Serdānes vēstījums, ko nozīmēja būt disidenta sievai.

Daces Judinas un Artura Nīmaņa romāns „Viļņos” ir trešais Laika stāstu sērijā., kurā vēstīts par laika un cilvēka likteņu mijiedarbību. Abi autori bija harmoniski saskaņojušies skaistā, nedaudz smeldzīgā dziesmā. Šis nav tikai divu cilvēku mīlastāsts. Katrā romāna lapa spūsē jaušama mīlestība pret mūziku un savu nodarbošanos. Romāna galvenais varonis Ralfs ir mūziķis. Ļoti talantīgs un aizrautīgs. Viņa ģitāras spēle valdzina ne tikai Rasu, bet arī daudzu citus. Viņš nespēj dzīvot bez mūzikas. Taču Ralfs nav no tiem, kas lec pirmajās rindās. Viņš nelielās ar savu ģenialitāti un tādēļ varbūt paliek nenovērtēts. Arī Rasai, profesionālai žurnālistei, strādājot televīzijā, vēlāk avīzē, jāsasarkas ar cilvēkiem, kas cenšoties izvirzīt priekšplānā sevi, nenovērtē ne viņas darbu, ne pats savas spējas. Šis ir stāsts par satikšanos un nesatikšanos. Mīlestība, kas nezūd par spīti atšķirtības laikam un pagātnes rētu radītai nedrošībai. Nedrošībai, kuras pamatā nav bailes no atbildības. Drīzāk tā ir pārāk liela atbildības sajūta pret otru. Jo ir bail savas kaislības un aizraušanās dēļ nodarīt pāri, kādam, kas ir ļoti dārgs un svarīgs. Varētu jau to visu izrunāt, bet vai visu var pateikt vārdiem? Un vai viss ir jāizrunā? Varbūt vienkārši jādara? Vai varoņi ļaus sev būt laimīgiem?

Apgādā „Dienas Grāmata” iznācis Ingas Ābeles stāstu krājums Balta kleita. „Deviņas sievietes, deviņi stāsti. Un — deviņas drāmas, bet bez melodramatiskām putām un sentimentālas jūteļošanās. Ingai Ābelei piemīt reti sastopamais talants neliela apjoma tekstā izstāstīt vairāk, nekā tajā ir izlasāms. Viņa raksta par gluži ikdienišķu un mums visiem pazīstamu esamību, taču tā slēpj bezdibēnīgus dziļumus, un, ja tie tiešām ir bezdibēnīgi, šajās dzīlēs atrodams viss — gan esamības prieks, gan esamības šausmas, turklāt abas šīs substances tik cieši saaugušas kopā, ka nav izšķiramas. Aiz nākamā krustojuma var gaidīt nāve, tomēr dzīve bez saullēkta nav iespējama. Bet sapņos šīs sievietes skata sevi baltā kleitā. Varbūt tā ir kāzu, varbūt — mirstamā kleita, un apokalipse ir iespējama jebkurā mirklī, jebkurā vietā, jebkurā prātā.” Guntis Berelis. Balta kleita ir kā dzīve — skaista, bet vienmēr ievaino. Kā tajā senajā miklā par ķirša koku – „Kad es biju jauna meita, tad man bija balta kleita. Kad tā baltā noplīsa, tad palika sarkana. Sirds kā akmens. Asinis kā vīns.” Grāmatas mākslinieki leva

Jurjāne un Jānis Esītis.

Iznācis pazīstamās blogeres Zanes Nuts otrais romāns „Zosāda”. Bēgot no laulības problēmām un dzīves smacējošās vienmuļības, Gunta cer atrast patvērumu Itālijas Alpu kalnu klusumā, taču tā vietā iepazīst vēl neapjaustu kaisli un emocijas, kas strauji maina viņas personību un uztveri. Viņa negaidīti sastop vīrieti, kas kļūst par viņas jaunās dzīves pavadoni, taču, vai Gunta spēs no šī piedzīvojuma izsoļot ar nesalauztu sirdi, tas iepriekš nav paredzams.

Klajā nācis jaunākais Ziedītes Kalnas romāns „DINA”. Mākslas akadēmija pabeigta. Mīlestības saulainos toņos pielietā vasara. Te pēkšņi virs galvām lido padomju helikopteri. Tālākais jau notiek it kā pats par sevi. Arī pie lecavas, sadevušies rokās, tāpat kā visā Baltijā, cilvēki veido dzīvo ķēdi – Baltijas ceļu. Brīvība! To katrs tajā brīdī izjūt savādāk. Mākslinieks Silvestrs brīvību sajūt iedvesmas meklējumos – gleznot brīvu zemi uz audkļa. Mīlestībā. Silvestra mērķis – vectēva māja. Ilgas – savas zemes atgūšana, sapnis – gleznot Latviju. Tik daudz drosmes, cerību un sapņu! Un jaunība! Sieviete – iedvesmas seja. Silvestra mīļotā Dina. Vienīgā, gaidītā, ilgotā. Ārkārtīgi skaistā un iekārojamā. Liktenīgā! Varbūt dzīves kaislību pārņemtā, gudrā profesore no Kalifornijas? Vai dzīves vētrās norūdītā grēciniece? Sieviete ar jūras zāļu smaržas acīm, uz mūžu iemīlētā. Nekas nestāv uz vietas: ne laiks, ne cilvēks. Viss mainās dinamiskā gaisotnē. Paaudzes nomaina viena otru, dzīves bagāžu atdodot nākamajām. Mīlestība – tā ir mūžīga.

Lasītāju iecienītajai vācu autorei Šarlotei Linkai iznākusi jauna grāmata „Ciet-sirdīgās spēles”. Ziemeļanglijas tīrelī tiek atrasts pirms gada pazudušās Saskaņas Morisas līķis. Neilgi pēc tam bez vēsts pazūd vēl viena meitene, arī četrpadsmit gadus veca. Skārboro policija ir sacelta kājās. Vai ir uzdarbojies tas pats noziedznieks? Medijos ātri izplatījušies minējumi par Tīreļu Killeru palielina spiedienu uz Kriminālizmeklēšanas nodaļas galveno inspektoru Kalebu Heilu. Kriminālpolicijas seržante Keita Linvila no Skotlendjarda uzturas tajā apkārtnē, lai pārdotu savu vecāku māju. Viņa nejausi iepazīstas ar pazudušās Amēlijas izmīsušo ģimeni un ne gluži labprātīgi kļūst par izmeklētāju drāmā, kurai nav ne sākuma, ne beigu. Un tad piepeši atkal pazūd viena meitene... No vācu valodas tulkojusi Sinda Krastiņa.

Dāņu kriminālromānu autors Jusi Adlers-Olsens laiku lieki netērē... Ja viņš

ir nolēmis kādu sabaidīt, viņš labi zina, kā to panākt. Jaunākais darbs ekscentriskajā sērijā par Q nodaļas un Karla Merka izmeklētājiem noziegumiem – „Upuris 2117” – ir viens no tumšākajiem un līdz šim aizraujošākajiem romāniem. Šī ir astotā grāmata sērijā par Q nodaļu un Karla Merka izmeklētājiem lietām. Laikrakstos mirusī tiek nodēvēta vienkārši „upuris numur 2117” – viņa ir divi tūkstoši simt septiņpadsmitais bēglis, kas zaudējis dzīvību Vidusjūras ūdeņos. Tomēr trim cilvēkiem šī nāve nozīmēs kaut ko daudz vairāk, turklāt tā aizsāks virkni notikumu, kuri Karla Merka vadīto Q nodaļu iemetīs ļoti bīstamas un vienlaikus arī ļoti personiskas lietas izmeklēšanā – lietas, kas ne tikai atsegs tumšus pagātnes noslēpumus, bet arī radīs nāves draudus nākotnei. Kādam pusaugu dānim „upura numur 2117” nāve kļūs par simbolu visam, ko viņš nicina, un vienlaikus arī par per-

fektu pamudinājumu ļauties sen gruzdošajām atriebības alkām. Gālibam, bēdīgi slavenā Abu Graibas cietuma brutālajam spīdzinātājam, šī nāve ir gadiem ilgi plānota terorakta pirmais posms. Savukārt Asadam „upuris numur 2117” ir saikne ar viņa sen zaudēto ģimeni un noklusēto pagātņi... No dāņu valodas tulkojusi Dace Deniņa. „Jusi Adlers-Olsens ar savu nevaldāmo humoru un sirsnību mums ir kā tāds dāņu mentors... Viņa jaunākais darbs „Upuris 2117” pārtop par cieši saņemtū dūri, kas smagi un nesaudzīgi trāpa šodienas notikumam epicentrā,” Lars Keplers, rakstnieks.

Jauno grāmatu plauktā atradīsiet arī turpinājumus: Odrijas Karlenas „Kalendāra meitenes” 3. grāmatu un Monas Kastenānas Glābiet viņu. (autore pirmā grāmata „Glābiet mani”).

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja **Jolanta Vītola**

LĪDZJŪTĪBA

Kļūst dzīvības siltums par sveci,
Kas gaismu ir beigusi liet.
Mīļš cilvēks
Kad projām
Mūžībā iet.

(K. Apškrūma)

Izsakām līdzjūtību **Aijai**, mūsu levu
smilšu kalniņā pavadot.
Tautas nama darbinieki un
pašdarbnieku kolektīvi

Sameklē mani starp tiem,
mākoņos paslēptiem
eņģeļiem.

(M. Freimanis)

Skumju brīdī esam kopā ar
Aiju Tumanovu, mūsu mūžībā
pavadot.

Mētrienas pagasta pārvalde

Laiks apstājas
ar skarbu piesitienu,
Nav rītdienas,
ir tikai vēja balss.
Un kādai tuvai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs,
ne arī sals.

Izsakām dziļu līdzjūtību
Aijai Tumanovai, sakarā ar māsas
pavadīšanu kapu kalniņā.

Ilmāra Gruduļa ģimene Lejasskolā

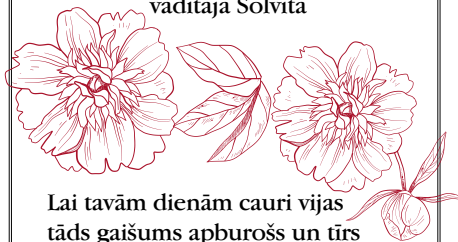
patiesībā viss ir tik vienkārši:
dzīvot un būt
stāvēt zem saules un atļaut
sekundēm plūst

stāvēt zem saules un ļauties
skumjām
un priekam

patiesībā viss ir tik vienkārši
un bezgala
viegli...

Dāvājot visskaistākos rudens
ziedus un labus vēlējumus,
sveicam mūsu šoferīti **Viktoru
Aleknaviču** skaistajā jubilejā!

DDG Saulgriezes, SDK Mētra un
vadītāja Solvita

Lai tavām dienām cauri vijas
tāds gaišums apburošs un tīrs
Kas katru brīdi atspirdzina
to ziedu dvēselē, kas dzīvs.
lai gaišums tāds kā meža vija,
lai gaišums tāds kā vītenaugs,
kas savas stūgas sirdī dzirda
un staro ļaudis liktenīg.

Lai tavām dienām gaismas pietiek
un rāsas valgmes nepietrūkst,
Lai tavām dienām putna spārni
un vītenauga vijīgums...

Sveicam **Viktoru Aleknaviču**
jubilejā.

Mētrienas pagasta pārvalde

Diena no dienas uz riteniem

MĒNEŠA JUBILĀRI

Septembris atnāk ar viegli violetajiem viršu ziediem. Mežā sārtogas brūkleņu vaigi un degunas rāda rudens sēnes. Bērniem sākas skolas laiks, bet dārzniekiem – ražas laiks sakņu dārzā. Septembra siltajās un saulainajās dienās liekas – vēl ir vasara, bet drēgnie vakari ātri vien atgādina – ir atnācis rudens. Arī migla, vēsā un bagātīgā rasa, kas nepazūd līdz pusdienlaikam, atgādina par rudeni. Septembrim jokus patīk dzīt. Iepīnēs vējos tu lietusmētelī smaidi. Lapkrītī iestādi rudens dārzu. Uz tava lietussarga saules dziesmā ēnas uzdanco...

Šajā skaistajā gada mēnesī dzimšanas dienu svin mūsu šoferītis Viktors Aleknavičs. Šoferītis, kurš katru rītu skolas gaitās vizina mūsu pagasta bērnus, pēcpusdienā tos savedot mājās. Šoferītis, kurš sestdienās dodas braucienā ar tautas nama pašdarbnieku kolektīviem pa Latvijas ceļiem tuvumā un tālumā. Šoferītis, kas mūsu pagasta ļaudis ved ekskursijās. Šoferītis, kuram diena no dienas paiet uz riteniem. Atbildīgs, precīzs darbs. Sirds darbs.

Brīvajos brīžos Viktors labprāt makšķerē, patīk dārza darbi. Viņa lolojums tomātu siltumnīca. Ļoti labi padodas ēdienu gatavošana.

Jubilejas reizē vēlam prieku. Prieks ir dzīves spārni, kas nes mūs uz priekšu ar laimes sajūtu. Ar prieku sirdī un mīlestību. Prieks ir galvenā sastāvdaļa mūsu dzīvē, jo bez prieka mēs visi būtu saīguši un dusmīgi, puktīgi. Kā mēs daudz zinām, prieks ir pozitīvs intensīvs emocionāls stāvoklis, kam raksturīgs pacilāts garstāvoklis, izteikta labsajūta, gatavība aktīvai rīcībai sasniegti mērķi. Tāpēc es pilnīgi piekrītu ka prieks ir dzīves spārni. Jo tas mums ir nepieciešams dzīvē. Prieks ir kosmisks spēks. Līdz ar dzīvību cilvēkam tiek dots prieks. Dzīvības jeb dzīvesprieks. Taču tā nav piedeva, bet esības galvenā sastāvdaļa. Esības prieks. Dzīvesprieks un dzīves prieki ir dažādas lietas. Iespējams, ka tās pat ir pretējas lietas. Var taču, dzīves priekus baudot, pilnīgi pazaudēt dzīvesprieku. Dzīvesprieku ieprogrammējis Dievs visā dzīvajā radībā. Tā ir tieksme, instinkts, tas realizējas pat vissmagākajos apstākļos. Tas piemīt gan apzinīgām, gan neapzinīgām būtņēm.

Daudz baltu dieniņu vēlot,
Solvita Stulpiņa

Mētrienas pamatskolas 2. stāvā

9.oktobrī plkst. 17:00

**Aušanas
nodarbības**

**Šūšanas
nodarbības**

Pieteikties:

Aiva - 26242570

Ligita - 26539066

Uzsākam nodarbību ciklu
aušanā un šūšanā.
Ar un bez priekšzināšanām.

finade-wpfr-fostert@wpaol.com

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPĀ INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības Fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

MĒTRIENAS TAUTAS NAMĀ

9. oktobrī 18.00

Amatierteātra "Zeltrači"
iestudētā Elizabetes Haferes
komēdija
"Gadsimta lapsu medības"

DZĪVE LAUKOS NERETI SAGĀDĀ DAŽĀDAS LIKSTAS.
ĪPAŠI, JA ESI VIENTUĻA SIEVIETE.
TAČU MAIGĀ DZIMUMA SPĪTĪBA UN RADOŠA PIEEJA
SPĒJ ATRISINĀT DAUDZAS ĶIBELES. IT SEVIŠKI JA
TUVUMĀ IR IZPALĪDZĪGAS KAIMIŅIENES UN GALANTS
KAIMIŅŠ.

Ilona Malahovska

Režisore

Ieeja - 2 Euro

Skolniekiem - 1 Euro

Pasākuma laikā ievērosim Valstī noteiktos distancēšanās un pulcēšanās
noteiktos ierobežojumus!

Mētrienas tautas nama
Amatiermākslas deju kolektīvi

Uzsāk jauno sezonu un aicina pulkā
jaunos dalībniekus

Pieteikties:
VPDK "Metēņi"
vadītāja **Anita**
t. 28348982

DDG "Saulgriezes"
un SDK "Mētra"
vadītāja **Solvita**
t. 20371427

Solījums, ko kādreiz devāt mīlai,
Visu mūžu, lai Jums paliek svētis,
Draudzība ir pamati lielai mīlai,
Mīlestība – uzticības vērtā!

Zelta kāzās sveicam
**Zaigu un Andreju
Grudulus!**

Mētrienas pagasta
pārvalde

Dzīvot – tas ir visu atdot,
Dzīvot – tas ir sevi ziedot.
Saucei, zemei, rudzu vārpai,
Smagiem, pielijušiem ceļiem,
Baltai dienai, melnai naktij.
Otra sāpei līdzī sāpēt,
Otra mūžam līdzī degt.

Sirsnīgi sveiceni
**Aleksim Homam 90 gadu
jubilejā!**

Vēlam veselību, spēku un
izturību.

Mētrienas pagasta pārvalde

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģe-Begge, Laura Biķerniece,
Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 25767030